Pan B. Stanek
2011-11-28

Warszawa, dnia 24 listopada 2011 r.

Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w Kielcach
Wpłynęło dnia 2011-11-28
Numer 9630

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

ZASTĘPCA
GŁÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII

Jarosław Naze

Wojewódzcy Lekarze Weterynarii
-wszyscy-

GIWpuf-007/025b/11

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 roku w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji (Dz. U. Nr 224, poz. 1347) oraz zgłaszanymi wątpliwościami dotyczącymi sposobu zastosowania nowych zapisów, uprzejmie przekazuję co następuje.

Zgodnie z § 3 ust.1 ww. rozporządzenia książka leczenie zwierząt, o której mowa w § 2 pkt 1, składa się z kolejno ponumerowanych samokopiujących się stron, przy czym każda strona podzielona jest na cztery części.

Za samokopiowanie należy uznać taki efekt końcowy, gdy karty książki leczenia zwierząt gospodarskich oraz zwierząt, z których pozyskuje się tkanki lub produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi pozostawione u rolnika po wizycie lekarza weterynarii w gospodarstwie oraz karty archiwizowane w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej prowadzonej w zakładzie leczniczym dla zwierząt będą swoim wiernym odzwierciedleniem, a więc będą identyczne.

Numerowanie stron książki leczenia zwierząt wskazane w ww. przepisie oznacza zapełnianie stron chronologicznie, co służyć ma uporządkowaniu wizyt i ułatwieniu odszukania danej wizyty lekarza weterynarii w gospodarstwie.

Należy przy tym brać pod uwagę wynikający z art. 69 ust 4 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku Nr 45, poz. 271, z późn. zm.) obowiązek przechowywania dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia oraz możliwość korzystania z niej w tym okresie czasu.

W § 2 pkt 1 ww. rozporządzenia wskazano, iż lekarz weterynarii prowadzi dokumentację lekarsko-weterynaryjną, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a w postaci papierowej książki leczenia zwierząt gospodarskich oraz zwierząt, z których pozyskane tkanki lub produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Wymóg prowadzenia ww. książki leczenia zwierząt w formie papierowej oznacza, iż dowodem prowadzenia przedmiotowej dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej może być tylko i wyłącznie wersja papierowa książki leczenia zwierząt wymienionej w załączniku nr 1.

Rozporządzenie nie określa sposobu wypełniania poszczególnych kart. Wydaje się więc, iż opisy wizyt mogą być nanoszone zarówno na formularz karty leczenia zwierząt od razu w formie papierowej jak też w formie elektronicznej, a następnie drukowane.

Na karcie książki leczenia zwierząt konieczne jest złożenie podpisu przez lekarza weterynarii wraz z pieczęcią oraz właściciela zwierzęcia.

Podpisy zarówno lekarza weterynarii jak też właściciela zwierzęcia są potwierdzeniem wizyty lekarsko-weterynaryjnej w gospodarstwie i wymagane są nawet wtedy, gdy zwierzęta okazały się zdrowe i nie należy w stosunku do nich podejmować leczenia z zastosowaniem produktów leczniczych weterynaryjnych.

Podpis lekarza weterynarii jest istotny ze względu na fakt, iż potwierdza on pozostawanie zwierząt pod opieką lekarską osoby posiadającej odpowiednie kwalifikacje w tym zakresie.

Podpis właściciela zwierzęcia zatem stanowi potwierdzenie korzystania z porady lekarza weterynarii i przyjęcia jego zaleceń nawet wtedy, gdy nie ma wskazań do zastosowania leczenia.

Pozostawiona w gospodarstwie karta książki leczenia zwierząt potwierdza dbałość o zdrowie zwierząt oraz może być cennym dokumentem opiniującym stan epizootyczny gospodarstwa.

ZASTĘPCA
GŁÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII
Jarosław Naze

Główny Inspektorat Weterynarii, ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
tel.: (0-22) 623-20-88, fax.: (0-22) 623-14-08, e-mail: wet@wetgiw.gov.pl, www.wetgiw.gov.pl